

La finestra oberta

SANDRA CANO, MERI PUJOL, LAIA MOLINÉ, CRISTINA MONTOLIO, ELISABET ZOPPETTI I MARIAN SANCHIZ

Tots els dies són de la dona

El 3 de març un reportatge de la televisió catalana parlava de les conseqüències penals de la interrupció de l'embaràs a casa nostra. Sembla que alguns han descobert una situació. Però es tracta d'una qüestió que fa anys que s'arrossega.

Els progressistes defensem, sense dissimular, la despenalització de l'avortament. En el nostre programa del 2019, la nostra proposta era, i és, la següent:

«Aprovar la despenalització de l'avortament en els supòsits de malaltia o deformació greu del fetus, embaràs fruit d'una violació o per perill de la vida o salut de la dona embarassada dintre de les primeres 12 setmanes a través d'una proposició de Llei de modificació del Codi penal».

Però aquest no és l'únic problema de les dones a Andorra. La Constitució no ens assegura la igualtat, i ens deixa en posicions vulnerables.

No acceptem la imatge estereotipada d'una pretesa inferioritat davant dels homes. Sovint aquesta imatge porta cap a la violència domèstica, que ja s'ha convertit en una xacra social del segle XXI. Les Progressistes pensem que cal avançar en la conquesta i la consolidació dels drets de les dones sense excepció, inclosos els sexuals i els reproductius.

La disposició constitucional que pretén garantir el dret a la vida en totes les seves fases ens situa en inferioritat davant dels homes. És una discriminació i un menysteniment dels

nostres drets, que el Codi Penal ve a menystenir encara més convertint-nos en presumptes delinqüents.

Pensàvem que el programa emès per un canal del país veí obriria les portes a un debat en relació a la interrupció voluntària de l'embaràs. No ha estat així. Els que diuen «no», continuen pensant que el «no» serà per sempre.

I els que volem que la interrupció voluntària de l'embaràs en els tres supòsits passi de ser una acció perseguida penalment a ser un dret, continuarem argumentant per defensar-ho, perquè és una qüestió de salut, una qüestió de fer veure que els drets de les dones no són inferiors, perquè és un problema d'igualtat.

Les dones no ens hem d'amagar. Tenim arguments i ens sobra valentia per damunt de la vergonya. I hem de plantar cara a la por imposada pels conservadors.

Les dones que declaraven al programa de la televisió catalana tenien por perquè sabien que el que ha-

vien fet està penat a casa seva. No volien deixar en un mal lloc el seu país. Però tenien molt clar que no estaven d'acord amb els que controlen autoritàriament les institucions.

El dret a la igualtat de dones i homes ha estat reconegut legalment des de fa temps en el nostre marc jurídic, però no és efectiu ni en totes les esferes de les nostres vides ni és igual per a totes les dones. La diferència de salaris n'és un exemple, entre d'altres.

Les institucions no han d'inspirar por a les dones, perquè haurien de ser l'exemple d'igualtat entre gèneres. Si les institucions inspiren por, l'estat de dret democràtic i social de la Constitució està tergiversat.

Les dones de Progressistes-SDP som feministes, som ciutadanes amb els drets que ens corresponen i som lluitadores perquè la nostra societat sigui més justa, més solidària i més igualitària. Estem convençudes que la Constitució ens ha d'emparar. I si no ho fa l'hauréem de canviar. ≡

Membres de la CPN de Progressistes-SDP

